

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Παναγής Βουρλούμης

Τρεις απαραίτητες συνταγματικές αλλαγές

Τα κόμματα που κατεβαίνουν στις εκλογές προσπαθούν να μας πουλήσουν την πραγματικότητα τους βρίζοντας το ένα το άλλο. Θετικές προτάσεις, βάσει των οποίων θα μπορούσε ο ψηφοφόρος να κρίνει, απουσιάζουν ή, όταν υπάρχουν, είναι διτυπωμένες γενικά και αόριστα, όπως π.χ. «θα αναμορφώσουμε το βαθύ κράτος...» – αλλά πώς; Βέβαια εκείνος που θα το έλεγε ξεκάθαρα θα κινδύνευε να φάει μαύρο από όλες τις μεριές, κι έτσι μένουμε στο «θα» και αποφεύγουμε το «πώς».

Η μόνη σοβαρή πρόταση που έγινε έως τώρα αφορά την αναθεώρηση του Συντάγματος. Για να τροποποιηθεί κάποιο άρθρο του χρειάζεται να ομοφωνήσουν τουλάχιστον 200 βουλευτές, πράγμα απίθανο για την επόμενη Βουλή όπως διαγράφεται τώρα η κατάσταση. Όμως, η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας έχει σημασία γιατί, χωρίς να αλλάξουν ορισμένα άρθρα του Συντάγματος, κάθε προσπάθεια μόνιμης βελτίωσης της διακυβέρνησης της χώρας θα είναι μάταιη. Το θέμα της αναθεώρησης, λοιπόν, πρέπει να παραμένει στην ατζέντα ακόμη και όταν οι συνθήκες δεν ευνοούν την πραγμάτωσή του.

Πριν από τις προηγούμενες εκλογές, η Νέα Δημοκρατία, αν θυμάμαι καλά, είχε προτείνει για αναθεώρηση περισσότερα από 40 άρθρα. Θα αρκεστώ εδώ σε τρία.

Το ένα είναι ένα νέο άρθρο που να καθιερώνει εκλογικό νόμο. Χρειάζεται να σταματήσει η γελοιοποίηση του να αλλάζει το σχήμα του γηπέδου όποια ομάδα έχει προσωρινά το επάνω χέρι. Ποιο θα είναι το μόνιμο σύστημα θα το αποφασίσει κάποια αναθεωρητική πλειοψηφία. Εγώ θα ήθελα ένα νόμο που να ορίζει ότι οι εκλογές θα γίνονται σε τακτές ημερομηνίες κάθε τέσσερα χρόνια και θα καταργεί τον σταυρό προτίμησης. Επίσης, ότι οι

Σκίτσο του Ανδρέα Πετρούλακη ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

μισοί βουλευτές θα εκλέγονται σε μονοεδρικές περιφέρειες και οι άλλοι μισοί πανελλήνια. Τέλος, για να μπει στη Βουλή ένα κόμμα, θα χρειαζόταν το 5% του συνόλου των ψήφων.

Το δεύτερο που θα πρότεινα είναι να σταματήσει το άρθρο 16 να είναι συνδικαλιστικό κεκτημένο του καθηγητικού δημοσιοϋπαλληλικού κατεστημένου. Οχι μόνο να καταργηθεί το κρατικό μονοπώλιο στην ανώτατη εκπαίδευση, αλλά να φύγουν πολλά άλλα από το φλύαρο αυτό άρθρο, όπως τα περί αθλητικών σωματείων.

Το άρθρο 110, που ορίζει το πώς αναθεωρείται το Σύνταγμα, κάνει την αναθεώρηση σχεδόν ανέφικτη. Αυτό θα ήταν θεμιτό αν το Σύνταγμά μας αρκείτο σε γενικές αρχές και θεσμούς διακυβέρ-

νησης. Δυστυχώς όμως το Σύνταγμα προσπαθεί να ρυθμίσει ένα σωρό λεπτομέρειες στη διοίκηση, στην οικονομία, στη Δικαιοσύνη και στην εν γένει διαχείριση των κοινών. Σε περιβάλλον που αλλάζει ραγδαία, αυτό οδηγεί σε αγκυλώσεις, αδυναμία προσαρμογής, οπισθοδρόμηση και σε ορισμένες περιπτώσεις παράκαμψη του Συντάγματος. Με εξαίρεση τα θεμελιώδη άρθρα που ορίζουν τη μορφή του πολιτεύματος, η αναθεώρηση των λοιπών θα έπρεπε να γίνεται με απλούστερες διαδικασίες και ταχύτερα από ό,τι ισχύει σήμερα.

Υπάρχουν και ένα σωρό άλλα που θέλουν φτιάξιμο στο Σύνταγμα, ιδίως σε ό,τι αφορά τη διοίκηση και τη Δικαιοσύνη, αλλά αν γίνονταν τα παραπάνω θα άνοιγε ο δρόμος.

DOCUMENTO Ευθύμιος Γεωργόπουλος

«Τρία π'λια κι ένα τσόνι»

Το χειρότερο του Κυριάκου Μητσοτάκη δεν είναι η συνεχής και προκλητική εξαπάτηση του κόσμου, την οποία επιχειρεί παραβιάζοντας βάνουσα την αλήθεια και κατακρεουργώντας την Ιστορία, αλλά το γεγονός ότι αυτά που εκστομίζει τα θεωρεί θέσφατο, αδιαπραγμάτευτα και χωρίς να επιδέχονται οποιονδήποτε αντίλογο.

Δικαιούμαι, νομίζω, όπως ο Αμερικανός σκιτσογράφος Μπιλ Γουότερσον, να λέω: «Το να μιλώ μαζί σου (ή να σε ακούω επίσης) είναι το επικοινωνιακό ισοδύναμο μιας εξωσωματικής εμπειρίας».

Η διαστρεβλωτική αντίληψη της πραγματικότητας της ΝΔ είναι τόσο βαθιά ριζωμένη ώστε η εκφορά της από τα χείλη του απερχόμενου πρωθυπουργού φανερώνει ανήκεστη βλάβη τόσο στο επίπεδο της ατομικής ψυχοπαθολογίας του εγκεφάλου όσο και –ακόμη πιο επικίνδυνο– στο επίπεδο των αποδεκτών κανόνων της δημόσιας πολιτικής αντιπαράθεσης, τους οποίους ακυρώνει σκάβοντας και λαοπώνοντας τον πολιτικό στίβο.

Λίγο πριν από την επίσκεψή του στην ΠτΔ και την επίσημη προκήρυξη των εκλογών με δηλώσεις του απέδωσε στον ΣΥΡΙΖΑ – ΠΣ την αποκλειστική ευθύνη για την επιβολή των μνημονίων στην Ελλάδα (ούτε ο Γκέμπελς δεν θα τόλμούσε να ισχυριστεί κάτι τόσο βιωματικά και ιστορικά ψευδές), δίνοντας μάλιστα καινοφανείς «εξηγήσεις»:

«Εάν η κυβέρνηση (σ.σ.: Σαμαρά – Βενιζέλου) δεν είχε πέσει και αν οι πιστωτές έδειχναν και μια λίγο καλύτερη διάθεση, θα μπορούσαμε να είχαμε κλείσει την περιβόητη 5η αξιολόγηση και να προχωρήσουμε χωρίς σε καμία περίπτωση να χρειαστεί τρίτο μνημόνιο. Το τρίτο μνημόνιο, το επώδυνο, που έκοψε μισθούς, τσάκισε τις συντάξεις, ήταν αποκλειστικό δημιούργημα της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ».

«Τρία π'λια κι ένα τσόνι» που λέει κι ο λαός για να περιγράψει το κομφούζιο και τον παραλογισμό που επικρατούν στο μυαλό κάποιου.

«Εάν η κυβέρνηση δεν είχε πέσει» είπε ο «άριστος»,

εννοώντας «εάν ο ΣΥΡΙΖΑ είχε υπερψηφίσει την υποψηφιότητα του Σταύρου Δήμα για ΠτΔ».

«Εάν οι πιστωτές έδειχναν μια λίγο καλύτερη διάθεση» είπε ο «Λουδοβίκος» και εννοούσε «αν ο Σόιμπλε είχε ακούσει τον Σαμαρά και ανέβαλλε την 5η αξιολόγηση για μετά τις εκλογές, κοροϊδεύοντας τους Έλληνες για να υπαρπάξει την ψήφο τους».

«Θα μπορούσαμε να είχαμε κλείσει την περιβόητη 5η αξιολόγηση» είπε ο «Μωυσής» και εννοούσε ότι δεν θα μπορούσε επ' ουδενί να την κλείσει, αλλά θα είχαν κερδίσει τις εκλογές.

«Το επώδυνο τρίτο μνημόνιο έκοψε μισθούς και τσάκισε τις συντάξεις» είπε ο «ανίδεος», εννοώντας «επώδυνο για τους “βάστα, Σόιμπλε” και τους “Γερούν, γερά”» και ότι τους μισθούς, τις συλλογικές συμβάσεις, τις συντάξεις (δώδεκα φορές) τις πετσόκοψε η κυβέρνηση Σαμαρά – Βενιζέλου, της οποίας ο πορφυρογέννητος ήταν υπερυπουργός.

«Τρία π'λια κι ένα τσόνι» ήταν ο λόγος του Κολάμπα.